

мостъ отъ мѣстнитѣ отговорни и неотговорни фактори. Не бѣха рѣдки случаитѣ, когато разни фашистки, „родолюбиви“ и патриотарствуващи организации се намѣсваха грубо при назначението на учителитѣ и налагаха свои кандидати, а на много мѣста, за да се заеме учителско мѣсто, се отиваше до страшни падения. При това тежко положение на учителството, отъ никжде не идѣше свѣтълъ лжчъ на ободрение. Пълненъ мракъ и реакция душатъ учителството. БУС и Класния Учит. Съюзъ, не смуцавани отъ никакъвъ конкурентенъ професионаленъ противникъ, вмѣсто да поведатъ учителството на борба, задоволяватъ се само съ освѣтления и молби предъ Министерството на нар. просвѣта, защото тѣхната просвѣтна политика принципиално не се различава отъ отъ официалната политика на държавата, и защото не изхождатъ отъ създаденото тежко положение за учителството и цѣлокупното учебно дѣло; тѣ не дирятъ изхода въ борбата, а въ разбирателството съ „г-на Министра на Народната просвѣта“ и въ дълга, да му служатъ преданно. Тази мисль и това схващане още по-ясно и оформено продължава и до сега да господствува въ учителскитѣ съюзи. Така напр., в. „Съзнание“ (бр. 10 отъ 1928 год.) на уводно мѣсто въ статията си „Сътрудничество и разбирателство“, пише: „Ние отдавна поддържаме мисълта, че отношенията между Министерството на просвѣщенiето и учителството трѣбва да почиватъ не върху недовѣрието и враждитѣ, а върху разбирателството и сътрудничеството“. Тази мисль се подчерта и при откриването на XXXV учит. конгресъ отъ Д. Негенцовъ. Социалъ-фашистътъ и буржуазния „демократъ“, които стоятъ върху „почвата на настоящето, както то се развива“ и изхождатъ отъ интереситѣ на капиталистическата класа, а не отъ тѣзи на професията и трудящитѣ се маси, не могатъ друго яче и да разсждаватъ, защото отъ тази класа смучатъ сокове за своитѣ карьеристични попълзновения, обаче тази политика е прѣко враждебна и отрицателна на интереситѣ на градскитѣ и селскитѣ трудящи се маси, а въ това число и на учителството.

До кжде се бѣ отишло въ това направление по онова време отъ политическитѣ съмишленици на ржководното тѣло на БУС се вижда отъ свидетелствуването на в. „Демократически сговоръ“. По случай спора между този вестникъ и в. „Народъ“ за устрояване на една „анкета по усмирительнитѣ акции“, в. „Демократически сговоръ“, бр. 2143 отъ 20. XII. 30 год., пише:

„1 . . .

2. Ние казваме: Много видни широки социалисти бѣха станали околийски началници и градоначалници. Други пъкъ бѣха напълнили клоноветѣ на обществената безопастность. Не на една, на десетъ анкети сме готови да отидемъ по тоя въпросъ. — Значи, ясно е: по тоя въпросъ, значи по въпроса за участието на видни широки социалисти въ администрацията тогава, ние сме готови да отидемъ на анкета.

3. Сжщо анкетата може да обхване отношението на партийнитѣ институти на широкитѣ тогава, къмъ министерствуването на г. Димо Казасовъ. И на тая анкета отиваме съ радостъ.

4. Но искаме, все пакъ, по-рано да припомнимъ нѣкои факти, оито може да направятъ излишна анкетата. г. П. А., сега народенъ